

vilde blive fremmet saa hurtigt som nogenlunde muligt. Naar vi nu vide, at dette ikke sker, og at Retsreformen, selv om den foreligger, ikke kan gennemføres i Løbet af nogle Aar, er det noget haardt, at man vil byde en saa stor og fremadskridende By som Aarhus at vente efter en saadan Reform. Vedtagelsen af dette Lovforslag vil jo ikke foregribe noget som helst med Hensyn til Retsreformen. Jeg vil derfor haabe, at det Udvalg, der vel nu bliver nedsat, maa komme til at bære et Flertal frem, der ser paa, hvad Aarhus Borgere trænge til, og vil søge at faa denne Trang foreløbig afhjulpen, indtil Ordningen kan sættes i Forbindelse med den store Retsreform.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Alf. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Omtale eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forældelse af Fordringsrettigheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1923 ff.).

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Zahle: Dette Forslag foreligger i Aar i samme Skikkelse som den, hvori det blev forelagt i Fjor. Der blev da ved første Behandling fra flere Sider rejst den Anke mod det, at det var for videnskabeligt, for systematisk, for indviklet, kort: affattet i en saadan Skikkelse, at det for Lægmænd var meget vanskeligt at forstaa og derfor upraktisk. I det nedsatte Udvalg var Forslaget Genstand for en indgaaende Drøftelse, og der fremkom forskellige Meninger fra Udvalgets forskellige Medlemmer. Tilsidst enedes man om den 3dje Februar at tilskrive Hans Ekscellence Justitsministeren

og forespørge ham, om han eventuelt vilde lade udarbejde et Lovforslag, der kun omfattede simple Regningskrav eller maaske et Forslag, der i Stedet for Forældelsen satte en Omlægning af Bevisbyrden efter et vist Antal Aars Forløb. Paa denne Forespørgsel modtog Udvalget et afslaaende Svar, og da Hans Ekscellence saaledes ikke selv vilde arbejde paa at faa Forslaget affattet paa en anden Maade eller, rettere sagt, ikke vilde henvende sig til Koncipisten af Forslaget og anmode ham om at give det en anden Skikkelse — thi det var ikke venteligt, at Justitsministeren selv skulde foretage dette betydelige Arbejde — da som sagt den højtærede Minister, hverken paa den ene eller paa den anden Maade vilde være Udvalget behjælpelig med at give dette Forslag en mere praktisk Skikkelse, var der i Udvalget i Fjor ingen Stemning for at tage det meget store og overordentlig vanskelige Arbejde op, helt at omredigere Forslaget. Skal det gøres, er det rimeligt, at et Udvalg af dette Tings Medlemmer maa have et Krav paa at faa Hjælp fra anden Side og navnlig da den Hjælp, der kan komme gennem Ministeriets Henvendelse til Forslagets Koncipist. Kan dette heller ikke finde Sted i Aar, kan jeg ikke se, til hvilken Nytte dette Forslag igen er forelagt. Det er et Forslag om et saa praktisk Spørgsmaal som Forældelse om Fordringsrettigheder, det er affattet i 23 Paragraffer, og det indeholder helt igennem juridiske Terminologier, hvis Betydning ikke staa klart for en Lægmand. Hvis en Mand uden juridisk Uddannelse eller uden stor Øvelse i at bevæge sig i juridiske Terminologier, giver sig til at gennemlæse dette Forslag, vil han, naar han har gennemlæst disse 23 Paragraffer, være fuldstændig forvirret med Hensyn til, naar hans Fordringsrettigheder ere forældede. Jeg anser det derfor ikke for tilraadeligt, at et saadant Forslag vedtages af Tinget. Det vil ude i Livet kunne medføre stor Usikkerhed over for et meget praktisk og vigtigt Spørgsmaal, der meget hyppigt kan være til Afgørelse for enhver Statsborger. Det vil ogsaa medføre Udgifter, idet Folk, naar de ere usvisse om, hvorvidt deres Fordringsrettigheder ere forældede eller ej, ville være nødte til at henvende sig til en Sagfører i Tilfælde, hvor dette efter den nuværende Lovgivning er fuldstændig overflødig. Nu vil formentlig Sagen blive henvist til et Udvalg, og det er muligt, at dette Udvalg vil paatage sig det besværlige Arbejde helt at omredigere dette Forslag, eller at Ministeren vil